

Koprivnica, 14. kolovoza 2014.

- ZAGREBAČKA BURZA
- HRVATSKA AGENCIJA ZA NADZOR
FINANCIJSKIH USLUGA
- HRVATSKA IZVJEŠTAJNA NOVINSKA
AGENCIJA
- INTERNET STRANICE DRUŠTVA

**Predmet: Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske
- Obavijest**

Poštovani,

Sukladno odredbama Zakona o tržištu kapitala i Pravila Zagrebačke burze, obavještavamo vas da je Visoki Trgovački sud Republike Hrvatske donio rješenje (posl. br. PŽ-3036/14 od dana 14.7.2014.).

Navedenim Rješenjem Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je odlučio da se uvažava žalba Podravke d.d. i ukida rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu ('poslovni broj P-122/14-3 od 20. ožujka 2014.) u dijelu izreke u kojem se određuje privremena mjera kojom se zabranjuje Podravki d.d. raspolaganje založnim pravom zasnovanim na dionicama društva MIRNA d.d. oznake MRNA-R-A i namirenje zalogom osigurane tražbine prodajom dionica društva MIRNA d.d. oznake MRNA-R-A izvensudskim putem, a temeljem kojeg rješenja je dana 20. ožujka 2014. god. Zagrebačka burza d.d. prekinula javnu dražbu zakazanu po nalogu društva INTERKAPITAL vrijednosni papiri d.o.o.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske utvrdio je da "*pobijano rješenje nije pravilno i zakonito*" te da je prijedlog trebalo "*odbaciti*".

Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (posl. br. PŽ-3036/14 od dana 14.7.2014.) nalazi se u prilogu ove Obavijesti.

Podravka d.d.

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

MADIRAZZA & PARTNERI
ODVJETNIČKO DRUŠTVO

11-08-2014

PRIMLJENO

TRGOVAČKI SUD
U VARAŽDINU

01. 08. 2014

PRIMLJENO

91. Pž-3036/14-5

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Marini Veljak, u pravnoj stvari tužitelja-predlagatelja osiguranja STOG d.o.o., OIB 56775756250, Varaždin, Anina ulica 2, protiv tuženika-protivnika osiguranja 1. PLURIS d.o.o. u stečaju, OIB 09305641861, Varaždin, Anina ulica 2 i 2. PODRAVKA d.d., OIB 18928523252, Koprivnica, A. Starčevića 32, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Dvojković, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Madirazza & Partneri u Zagrebu, radi osiguranja nenovčane tražbine privremenom mjerom, odlučujući o žalbi tuženika-protivnika osiguranja 2. protiv rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-122/14-3 od 20. ožujka 2014., 14. srpnja 2014.

riješio je

I. Uvažava se žalba tuženika-protivnika osiguranja 2. PODRAVKA d.d., ukida rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-122/14-3 od 20. ožujka 2014. u točki I. izreke u dijelu u kojem se radi osiguranja nenovčane tražbine predlagatelja osiguranja na temelju čl. 346., 347. st. 1. t. 2. i čl. 350. Ovršnog zakona određuje privremena mjera kojom se zabranjuje tuženiku-protivniku osiguranja 2. PODRAVKA d.d. raspolaganje založnim pravom zasnovanim na 108.850 dionica društva MIRNA d.d., oznake MRNA-R-A i namirenje zalogom osigurane tražbine prodajom dionica društva MIRNA d.d. oznake MRNA-R-A izvansudskim putem, te u točki II., III. i IV. izreke, sve u odnosu na tuženika-protivnika osiguranja 2. PODRAVKA d.d. i predmet vraća prvostupanjskom sudu u tom dijelu na ponovan postupak.

II. O troškovima žalbenog postupka prvostupanjski sud će odlučiti u konačnoj odluci.

III. Odbacuje se žalba tuženika-protivnika osiguranja 2. PODRAVKA d.d. kao nedopuštena protiv rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-122/14-3 od 20. ožujka 2014. u točki I. izreke u dijelu u kojem se radi osiguranja nenovčane tražbine predlagatelja osiguranja na temelju čl. 346., 347. st. 1. i 2. i čl. 350. Ovršnog zakona određuje privremena mjera kojim se zabranjuje tuženiku-protivniku osiguranja 1. PLURIS d.o.o. u stečaju, otuđenje ili opterećenje 108.852 dionica društva MIRNA d.d., oznake MRNA-R-A.

Obrazloženje

Trgovački sud u Varaždinu je pobijanim rješenjem radi osiguranja nenovčane tražbine tužitelja-predlagatelja osiguranja odredio privremenu mjeru kojom se tuženiku-protivniku osiguranja 1. zabranjuje otuđenje ili opterećenje 108.852 dionica društva MIRNA d.d., a tuženiku-protivniku osiguranja 2. raspolaganje založnim pravom zasnovanim na 108.852 dionica društva MIRNA d.d. i namirenje zalogom osigurane tražbine prodajom tih dionica izvansudskim putem, a koja mjera će se zabilježiti u knjizi dionica i registru dionica koji se vodi pri Središnjem klirinškom depozitarnom društvu d.d. koje će izvršiti temeljem te mjere blokadu tih dionica, dok privremena mjera ostaje na snazi do pravomoćnog okončanja parničnog postupka ili do drugačije odluke suda, ako se promijene okolnosti temeljem kojih je mjera određena.

Tako je odlučio prvostupanjski sud jer je utvrdio da je tužitelj-predlagatelj osiguranja dokazao vjerojatnost postojanja svoje tražbine budući da iz priloženih isprava proizlazi da je postao imatelj 108.852 dionica društva MIRNA d.d. prije nego što je tuženik-protivnik osiguranja 2. na njima stekao založno pravo temeljem Sporazuma o zasnivanju založnog prava od 7. listopada 2009. i 12. listopada 2009. sklopljenog između tuženika-protivnika osiguranja 1. kao imatelja tih dionica i založnog dužnika i tuženika-protivnika osiguranja 2. kao založnog vjerovnika. Također je utvrdio da je tužitelj-predlagatelj osiguranja nedvojbeno dokazao vjerojatnost postojanja opasnosti da bi bez takve mjere tuženik-protivnik osiguranja 2. spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine, osobito time što bi promijenio postojeće stanje stvari jer je zakazao javnu dražbu predmetnih dionica pa bi njihovom prodajom bila spriječeno ili znatno otežano ostvarenje tražbine, a čime bi tužitelju-predlagatelju osiguranja nastala nenadoknadiva šteta. Stoga je primjenom odredbe čl. 345. st. 1. t. 2. i 346. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12; u daljnjem tekstu: OZ) odredio predloženu privremenu mjeru.

Protiv rješenja žalbu je podnio tuženik-protivnik osiguranja 2. pobijajući ga u cijelosti i to zbog svih žalbenih razloga navedenih u čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13; u daljnjem tekstu: ZPP) u vezi s čl. 19. st. 1. OZ-a. U bitnome navodi da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka i to odredaba o zabrani dvostruke litispencije (čl. 354. st. 2. t. 9. ZPP-a) budući da je pobijanim rješenjem odlučeno o zahtjevu za osiguranje koje je istovjetno zahtjevu za osiguranje kojeg je tužitelj-predlagatelj osiguranja već ranije (14. ožujka 2014.) podnio protiv istih protivnika osiguranja pred istim sudom. Nadalje navodi da pobijana odluka ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati na koji način je sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a. Naime, u obrazloženju rješenja prvostupanjski sud je utvrdio da je tužitelj dokazao vjerojatnost postojanja svoje tražbine iako nije utvrdio koju to tražbinu tužitelj ima prema tuženiku. Navodi i da tužitelj-predlagatelj osiguranja niti ima niti je odredio tražbinu u smislu Ovršnog zakona prema protivnicima osiguranja, dok se privremene mjere mogu određivati samo povodom kondemnatornih zahtjeva predlagatelja osiguranja. Nadalje navodi da se privremena mjera ne može provesti upisom zabrane otuđenja i opterećenja dionica u knjigu dionica koje su ubilježene kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d. je isto ne vodi niti je ikada vodilo knjigu dionica. Navodi i da je

prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenično stanje jer ne postoji opasnost da bi bez privremene mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine budući da je jedini potencijalni kupac predmetnih dionica na javnoj dražbi bio tuženik-protivnik osiguranja 2. pa bi u slučaju kupnje dionica predlagatelj osiguranja imao jednake procesnopravne i materijalnopravne mogućnosti da ustane protiv istog sa tužbenim zahtjevom za utvrđenje prava vlasništva kao što ima i danas i kao što ih ima već protekle četiri godine. Čak i ukoliko bi se postojeće stanje izmijenilo na način da imatelj dionica nakon proteka dražbe više ne bude tuženik-protivnik osiguranja 1. već tuženik-protivnik osiguranja 2. mogućnost isticanja eventualnih tražbina tužitelja-predlagatelja osiguranja prema tuženiku-protivniku osiguranja 2. ne bi ni u kojoj mjeri bilo otežano ili onemogućeno u odnosu na stanje prije dražbe. Slijedom navedenog predlaže da ovaj sud pobijano rješenje ukine i prijedlog odbaci ili da ga ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak pred drugim sucem pojedincem uz naknadu troškova žalbe u iznosu od 81.250,00 kn uz trošak sudske pristojbe po odmjeri suda.

Tužitelj-predlagatelj osiguranja nije podnio odgovor na žalbu.

Žalba je djelomično nedopuštena, a djelomično osnovana.

Žalitelj je naime, podnio žalbu protiv označenog rješenja u cijelosti, no kako je u dijelu točke I. izreke privremena mjera određena i u odnosu na tuženika-protivnika osiguranja 1. na način da mu se zabranjuje otuđenje ili opterećenje predmetnih dionica, za taj dio rješenja tuženik-protivnik osiguranja 2. nema pravni interes za podnošenje žalbe. Stoga je žalbu valjalo djelomično odbaciti kao nedopuštenu primjenom odredbe čl. 380. t. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/07, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 i 25/13; u daljnjem tekstu: ZPP) te čl. 381. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 19. st. 1. OZ-a, kao što je i odlučeno točkom III. izreke ovog rješenja.

Ispitavši pobijano rješenje u preostalom dijelu na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. te čl. 381. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 19. st. 1. OZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a te na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da pobijano rješenje nije pravilno i zakonito.

Suprotno žalbenim navodima tuženika-protivnika osiguranja 2. u konkretnom slučaju ne radi se o dvostrukoj litispendenciji pa prvostupanjski sud nije počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka uz odredbe čl. 354. st. 2. t. 9. ZPP-a.

Naime, točni su žalbeni navodi tuženika-predlagatelja osiguranja 2. da je već ranije (14. ožujka 2014.) pred istim sudom između istih stranaka podniet identičan prijedlog radi osiguranja privremenom mjerom. Međutim, uvidom u taj predmet (sada Općinski sud u Varaždinu poslovni broj Ovr-1366/14) ovaj sud je utvrdio da u tom postupku privremena mjera nije određena, već je predlagatelj osiguranja zbog donošenja rješenja o određivanju privremene mjere u ovome postupku povukao prijedlog radi određivanja privremene mjere u u tom drugom postupku slijedom čega je Općinski sud u Varaždinu rješenjem poslovni broj Ovr-1366/14-3 utvrdio da je taj prijedlog povučen. Prema stavu ovog suda dopušteno je

predlagati istu privremenu mjeru u više postupaka, sve dok o predloženoj mjeri ne bude odlučeno.

Međutim, prvostupanjski sud je propustio primijeniti odredbu čl. 341. st. 2. OZ-a. Naime, tom odredbom je propisano da u prijedlogu za određivanje privremene mjere predlagatelj osiguranja mora istaknuti zahtjev u kojem će točno označiti tražbinu čije osiguranje traži, odrediti kakvu mjeru traži, kao i vrijeme njena trajanja, te, kada je to potrebno, sredstva osiguranja kojima će se privremena mjera prisilno ostvariti te predmet osiguranja, uz odgovarajuću primjenu pravila ovog Zakona o sredstvima i predmetu ovrhe. U prijedlogu se moraju navesti činjenice na kojima se temelji zahtjev za određivanje privremene mjere te predložiti dokazi kojima se ti navodi potkrepljuju. Predlagatelj osiguranja dužan je te dokaze, po mogućnosti, priložiti uz prijedlog.

Dakle, tužitelj kao predlagatelj osiguranja treba u prijedlogu za određivanje privremene mjere, između ostalog, točno označiti tražbinu čije osiguranje traži. Točno označavanje tražbine znači da predlagateljeva tražbina mora biti individualno određena i konkretna u odnosu na protivnika osiguranja.

Budući da je tužitelj-predlagatelj osiguranja u prijedlogu za osiguranje samo naznačio da potražuje određivanje predložene mjere radi osiguranja njegove nenovčane tražbine, prvostupanjski sud je na temelju odredbe čl. 39. st. 3. u vezi s čl. 290. OZ-a trebao, bez potrebe da predlagatelja poziva na dopunu ili ispravak prijedloga, isti odbaciti.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 3. u vezi s čl. 381. i čl. 19. st. 1. OZ-a trebalo uvažiti žalbu tuženika-protivnika osiguranja 2., ukinuti pobijano rješenje u dijelu u kojem se određivanje privremene mjere odnosi na tuženika-protivnika osiguranja 2. i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak (točka I. izreke ovog rješenja).

U ponovnom postupku, prvostupanjski sud će odlučujući o prijedlogu za osiguranje, imati u vidu činjenicu da će sud ako prijedlog za određivanje privremene mjere ne sadrži sve elemente propisane odredbom čl. 341. st. 2. OZ-a, uz odgovarajuću primjenu odredbe čl. 39. st. 3. OZ-a, takav prijedlog odbaciti, ne pozivajući predlagatelja da ga prethodno dopuni ili ispravi.

Odluka sadržana u točki II. izreke ovog rješenja temelji se na odredbi čl. 166. st. 3. u vezi s odredbom čl. 19. st. 1. OZ-a.

U Zagrebu 14. srpnja 2014.

SUDAC
MARINA VELJAK, v.r.

Za točnost otpavka
ovlaštenu službenik

BRANKICA CURMAN